

परमगुरुश्री विजयधर्मसूरिभ्यो नमः

$$23 \overline{) 71926}$$

શ્રી નેમિનાથજીનો

नवरसो.

अध्यापी, अतिरिक्त रनार.

यथाभावे सुताभयं ह.

અમદાવાદ.

दिनांक ०-१-६३

શ્રી અમર-ચીન મગામ,
 બાપુ, બોલી અમર-ચીન મગામ,

૧૨૦૧૫
ગુજરાત વિધાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઇટ-૨૦૧૫

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૦૫૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ નેત્રિનાથજી. જય-સરો

વિષય

શ્રી નેમિનાથજીનો નવ-રસો.

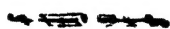

ઢાળ પહેલી.

(રાગ ગરબાની દેશી.)

સમુદ્રવિજય કુળચંદ્રલો,	શામળીયાજી;	
શિવા દેવી માત મહદાર,	વર પાતલીયાજી,	
એક દીન રમવા નિસર્યા,	શામળીયાજી;	
આવ્યા આમુધશાલા માંહે,	વર પાતલીયાજી,	૧
સારંગ ધનુષ ચઢાવીયું,	શામળીયાજી;	
તેણે ડોહ્યા આકાશે ઈંદ્ર,	વર પાતલીયાજી,	
અક ઉપાડીને ફેરવ્યું,	શામળીયાજી;	
મહા લીધી કર માંહેજ,	વર શામળીયાજી;	૨
નેમે શંખ ઝબ્બીયો,	શામળીયાજી,	

તેણે ડાલ્યા મહીનામેર,	વર પાતલીયાજી;	
શેષનાગ તિહાં સળસળ્યા,	શામળીયાજી;	
ખળલળીયા સાચર સર્વ,	વર પાતળીયાજી;	૩
ગિરિવર ઢુંક ઢુટી પડ્યા,	શામળીયાજી,	
થર થર કંપે લોક,	વર પાતળીયાજી;	
કોઇક વૈરી જીપન્યો,	શામળીયાજી;	
ઈમ કરતાં કૃષ્ણ વિચાર,	વર પાતળીયાજી;	૪
આઠ્યા તિહાં ઉતાવલા.	શામળીયાજી;	
જીહાં છે નેમ કુમાર,	વર પાતળીયાજી,	
રૂપચંદ રંગે મલ્યા,	શામળીયાજી,	
તાહરું ખળજેવાની ખંત,	વર પાતળીયાજી;	૫

ઢાળ બીજી.

(રાગ ગરબાની દેશી.)

કૃષ્ણે કર લંબાવીયો,	હસી ખોલોને;	
તુમે વાળો નેમકુમાર,	અંતર ખોલોને,	
કમળ નાળ પરે વાળીયો,	હસી ખોલોને;	
ક્ષણ ક્ષણ લાગી વાર,	અંતર ખોલોને,	૧

નેમે કર લાંબાવીયો,	હસી જોલોને;	
કૃષ્ણે નવિ વાલ્યો જાય,	અંતર જોલોને.	
હાથે કૃષ્ણ હિંચોલીયા,	હસી જોલોને;	
તિહાં હરિ મન ઝંખો થાય,	અંતર જોલોને.	૨
નારી જો પરણાવીયે,	હસી જોલોને;	
તો બગ ઓછેડે થાય,	અંતર જોલોને.	
ધમ વિચારી કૃષ્ણજી,	હસી જોલોને;	
નિજ અંતેઉર સમજાય,	અંતર જોલોને.	૩
વિવાહ નેમ મનાવવા,	હસી જોલોને;	
સજ્જ થાઓ સઘળી નાર,	અંતર જોલોને.	
રૂપચંદ રંગે મળ્યા,	હસી જોલોને;	
તાહરે અતુલી બગ અરિહંત	અંતર જોલોને	૪

દાળ ત્રીજી.

(રાગ ઉપરનો.)

રાધાજી ને રૂકિમણી,	ધોરા ગિરધારી,
સત્યસામા જાંબુવંતી નાર,	મુકુટ પર હું વારી,

ચંદ્રાવતી શણગારીએ,	મેંરા ગિરધારી,
ગોપી મલી ખત્રીશ હજાર	મુકુટ પર હું વારી ૧
વિવાહ માનો નેમજી	દેવર મોરાજી.
મને કરવાના બહુ કોડ,	એ ગુણ તોરાજી.
નારી વિનાનું આંગણું	દેવર મોરાજી.
જેમ અણ્ણું ધાન,	એ ગુણ તોરાજી. ૨
નારી જો ઘરમાં વસે,	દેવર મોરાજી.
તો પામે પરોણો માન,	એ ગુણ તોરાજી.
નારી વિના નર હાગીજીસા,	દેવર મોરાજી.
વળી વાંઠા કુંડશે લોક	એ ગુણ તોરાજી. ૩
છોકરવાદ ન કીજીએ,	દેવર મોરાજી.
નમે મ કરો તાણાતાણ	એ ગુણ તોરાજી.
રૂપચંદ રંગે મલ્યા,	દેવર મોરાજી.
હવે ઉત્તર આપે નેમ	એ ગુણ તોરાજી. ૪

— ❀ ❀ ❀ —

હાળ ચોથી.

(રાગ ગરબાની દેશી.)

નેમ કહે તમે સાંભલો,	મેંરી ભાભીજી.
એ કિશ્યો કામ વિકાર,	મેં ગત પાગીજી.

નારી મોઢે જે પડ્યા,	મોરી લાભીજી;
તે રડવડીયા ગતિ ચાર,	મે ગત પામીજી. ૧
રાવણ સરિખો રોગવ્યો,	મોરી લાભીજી;
જે લાગ ગયો સીતા નાર,	મેં ગત પામીજી.
નારી વિષની કુંપડી,	મોરી લાભીજી.
માયાની મોહન વેલ,	મે ગત પામીજી ૨
છાપન કોડી જાદવ મિલ્યાં,	મોરી લાભીજી.
મુમ કુંહત વારોવાર,	મેં ગત પામીજી;
રૂપચદ રંગે મળ્યા,	મોરી લાભીજી,
નેમ નહિ પરણે નિરધાર,	મેં ગત પામીજી. ૩

દાગ પાંચમી.

(રાગ ગરબાની દેશી.)

અવલા જોલ ન જોલીયે,	વરરાજીજી.
તમે પરણો નેમકુમાર,	મ કરો દવાજીજી.
એકવીશ તીથકર થયા,	વરરાજીજી.
તે તો સર્વ પરણ્યા નાર	મ કરો દવાજીજી. ૧
નારી ખાણ રતન તણી	વરરાજીજી.
તેનું મૂલ્ય કંણે નવિ થાય	મ કરો દવાજીજી,

નારી માંહેથી નર નીપન્યા
 તુમ સરીખા શ્રીભગવાન
 નેમ ન બોલે મુખ થકી
 માંડયું વિવાહનું મંડાણ
 ઉચ્ચસેન ઘર બેટડી
 તે નામે રાજુલ નાર,
 લીધું લગન ઉતાવળું,
 આખ્યાંલીલાં શ્રીકૃષ્ણ હાથ,
 જમણ લાડુ લાપસી,
 વળી સેવધયો કંસાર,
 આછી જલેખી પાતલી,
 વલી માંહે ઘેવરનો ભાગ,
 ખારી પુરી ને દહીયરા,
 વળી ખાજને મગદલ,
 લાખણસાઇ રેશમી,
 માંહે મોતીચુરનો સ્વાદ,
 ફૂર રાંધ્યો કમોદનો,
 માંહે મસૂરની દાલ,
 ખારેક ખજૂરને ટોપરાં,
 વળી ચારોળી ને દ્રાખ,

વરરાજી.
 મ કરો દવાજી. ૨
 વરરાજી,
 મ કરોદવા જી;
 વરરાજી,
 મ કરો દવાજી. ૩
 વરરાજી,
 મ કરો દવાજી
 વરરાજી,
 મ કરોદવાજી. ૪
 વરરાજી.
 મ કરો દવાજી.
 વરરાજી.
 મ કરો દવાજી. ૫
 વરરાજી.
 મ કરો દવાજી,
 વરરાજી.
 સખળદીવાજી. ૬
 વરરાજી.
 સખળદીવાજી.

લવીંગ સોપારી એલચી	વરરાજી.
વળી પાનનાં બીડાં સાર,	સખગદીવાજી ૭
સજ્જન કુટુંબ સંતોષીયા;	વરરાજી;
બહુ કીધી પહેરામણી સાર	સખગદીવાજી
જાન લઇ યાદગ ચઢયા	વરરાજી.
વહી પાખરીયા ઠેકાણ,	સખગદીવાજી. ૮
હાથી રથ શણગારીયા	વરરાજી
વળી કેશરીયા અધાર,	સખગદીવાજી.
ઈંદ્ર જોવાને આવીયા,	વરરાજી
ઈંદ્રાણી ગાવે ગીત,	સખગદીવાજી ૯
તોરણ આવ્યા નેમજી	વરરાજી.
તેને નીરખે રાજુલ નાર	સખગદીવાજી.
રૂપચંદ રંગે મળ્યા,	વરરાજી.
એ જોવા સરખી જાન,	સખગદીવાજી. ૧૦

— ❀ ❀ ❀ —

ઢાળ છઠી.

(રાગ ઉપરનો.)

સખી કહે વર શામજો,	એ દીસેજી.
તે દીસે રાજુલ નાર,	હમડું દીસેજી.

કાળા ગયવર હાથીયા,	એ દીસેજી;
વળી કાળો મેઘ મલ્હાર,	હમડું હીસેજી. ૧
કાળી અંજન આંખડી,	એ દીસેજી.
તેનું મૂલ કેલે નવિ થાય,	હમડું હીસેજી.
કાલો કસ્તુરી કુંડી,	એ દીસેજી;
કાળા કૃષ્ણાગર કેશ,	હમડું હીસેજી. ૨
રૂપચંદ્ર રંગે મળ્યા;	એ દીસેજી.
સખી શામળીયો ભરથાર	હમડું હીસેજી. ૩

ઢાળ સાતમી

(રાગ ગરબાની દેશી)

પશુઅ પાકાર સુણી કરી,	શુધ લીધીજી;
વિચારે શ્રીવીતરાગ,	તેણે દયા કીધીજી.
જો પરણે તો પશુ મરે	શુધ લીધીજી;
મૂડી અનુકંપા જાળ,	તેણે દયા કીધીજી; ૧
ઈમ જાણી રથ વાળીયો,	શુધ લીધીજી;
ફેરવતાં દીન દયાળ,	તેણે દયા કીધીજી.
પશુ અંધન સર્વ તોડીયાં	શુધ લીધીજી.

તે સર્વ ગયા વનમાંહે, તેણે દયા કીધીજી. ૨
 રૂપચંદ્ર રંગે મળ્યા, શુધ લીધીજી;
 પ્રભુ દીધું વરસીદાન, તેણે દયા કીધીજી. ૩

ઢાળ આઠમી.

(રાગ ઉપરનો)

રાજમતી ધરણી ઢળ્યાં:	મોરા બહાલાજી;
અવગુણ વિણ દીનાનાથ,	હાથ ન જાણ્યોજી.
આંગણ આવી પાછા વળ્યા,	મોરા બહાલાજી.
દ્વિત્રિય કુલમાં લગાવી લાજ,	હાથ ન જાણ્યોજી. ૧
તમે પશુ તણી કણ્ણા કરી;	મોરા બહાલાજી,
તમને માણસની નહિ મહેર,	હાથ ન જાણ્યોજી
આઠ લવ થયાં એકઠાં,	મોરા બહાલાજી,
કીધા તુમશં રંગરોળ,	હાથ ન જાણ્યોજી, ૨
નવમે ભવે તમે નેમજી,	મોરા બહાલાજી;
મુજને કાં મેલી જાઓ,	હાથ ન જાણ્યોજી,
મારી આશા અંબર જેવડી,	મોરા બહાલાજી;
તમે કેમ ઉપાડી કંથ,	હાથ ન જાણ્યોજી,

મેં ફડા કલંક ચઢાવીયાં,	મેરા બહાલાજી;
નાખ્યા અણુદીઠા આજ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી.
મેં પંખી ઘાલ્યાં પાંજરે,	મેરા બહાલાજી;
વળી જળમાં નાખી જાળ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી; ૪
મેં સાધુને સંતાપીઆ,	મેરા બહાલાજી;
મેં માય વિછેડયા બાળ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી;
મેં કીડી દર ઉઘાડીયાં,	મેરા બહાલાજી;
વળી મરમના બોલ્યા બોલ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી; ૫
અણુમળ પાણી મેં ભર્યા,	મેરા બહાલાજી;
મેં ગુરને દીધી ગાલ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી;
મેં કઠિણ કર્મ કીધાં હશે,	મેરા બહાલાજી;
તે આવી લાગ્યાં પાપ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી. ૬
ધમ કરતાં રાજુલ આવીયાં,	મેરા બહાલાજી,
શ્રીનેમીધરની પાસ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી,
રૂપચંદ રંગે મળ્યા,	મેરા બહાલાજી;
રાજુલે લીયો સંવત્સ લાર	હાથ ન ઝાલ્યોજી; ૭

ઢાલ નવમી

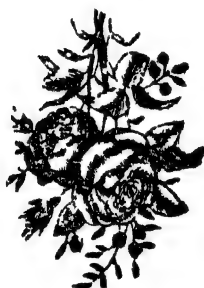
[રાગ ગરબાની દેશી]

શ્રી નેમ રાજેમતી એકઠાં, સાહેલડીયાં
જય ચઢીયાં શ્રીગિરનાર, જિન ગુણ વેલડીયાં;

પૂઠેથી રાબુલ રીઝવીયાં,	સાહેલડીતાં	
સંજમ વતી રાજકુમાર,	જિનગુણ વેલડીયાં,	૧
આજા લેઈ રાબુલ એકલી,	સાહેલડીયાં;	
ગિરનાર ઉપર ગુફા માંહે	જિનગુણ વેલડીયા,	
વાટે જાતાં વર્ષા થયો	સાહેલડીયાં;	
જીંજાણા રાબુલના ચીર,	જિનગુણ વેલડીયાં.	૨
ગુફા માંહે જઈ સુકવ્યાં,	સાહેલડીયાં,	
લાગું તે કાચું નીર,	જિનગુણ વેલડીયાં	
અતિ સુકુમાલ સોહામણું,	સાહેલડીયાં	
રાણી રાજમતીનું શરીર	જિનગુણ વેલડીયાં,	૩
રહનેમિ તપસ્યા કરે,	સાહેલડીયાં,	
દેખી રાજેમતી નિચોવે ચીર,	જિનગુણ વેલડીયાં,	
પ્રગટ થઈ તે બોલીયો,	સાહેલડીયાં,	
ભાલી મ કરો મન ઉઠાસ,	જિનગુણ વેલડીયાં.	૪
નેમ ગયો તો લલું થયું,	સાહેલડીયાં,	
આપણે કરશું ભોગવિલાસ,	જિનગુણ વેલડીયાં.	
ઉત્તમ કુળમાં ઉપનો,	સાહેલડીયાં,	
તું બોલ વિચારી બે.લ,	જિનગુણ વેલડીયાં,	૫
સંયમ રત્નને હારીયા	સાહેલડીયાં,	
વળાં કીધી વ્રતની ઘાત;	જિનગુણ વેલડીયાં,	
રહનેમિ તવ બોલીયા	સાહેલડીયા	
માતા રાજમતી ઉગાર	જિનગુણ વેલડીયાં	૬

નેમીશ્વર કને મોકલ્યા	સાહેલડીયા
ફરી લીધો સંયમ ભાર	જિનગુણ વેલડીયાં
નેમ રાબુલ કેવળ લઈ	સાહેલડીયાં
પહોતા મુક્તિ મોઝાર	જિનગુણ વેલડીયાં ૭
પીયુ પહેલાં મુગતં ગયાં	માહેલડીયાં
રાજમતી તેણી વાર	જિનગુણ વેલડીયાં
રૂપચંદ રંગે મળ્યા	સાહેલડીયાં
પભુ ઉતારો લવપાર	જિનગુણ વેલડીયા

ધૃતિ સમાપ્ત

શ્રી નેમનાથની સજ્જાય.

— ❧ ❧ ❧ —

નેમ નેમ કરતી નારી, કાઠની ન ચાલી કારી,
રથ લીધો પાછો વાગીરે, સાહેલી મોરી.

કરમે કુંવારા રહ્યા રે; સાહેલી મોરી.
 મનથી તો માયા મુકી, સુની તો દીસે સેજલડી,
 હવે માઈ કાણુ બેલીરે, સાહેલી મોરી.
 ચિત્ત માઈ ચોરી લીધુ, પ્રીતિથી પરવશ કીધું,
 દુઃખડું તો અમને દીધુ રે સાહેલી મોરી.
 જાવમાં જાદવરાયા, આઠે ભવની મુકી માયા,
 આવો શીવાદેવી જાચારે, સાહેલી મોરી.
 આજતો બની ઉદાસો, તુમ દરિસન દો ખ્યાસી,
 પરજીવાની હોતી આશી રે સાહેલી મોરી.
 માછલી તો વીણુ નીર, બચલી તો રાખી ક્ષીણુ,
 દા'ડા કેમ જાસે પીયરીયે સાહેલી મોરી.
 જોના નવિ મળી જોડો, આઠેભવની પ્રીતિ તોડી,
 જાણપણે ગયા છોડીરે સાહેલી મોરી,
 જોગન્ધુ તો કેમ જાશે, સ્વામિ વિણુ કયમ રે'વાશે
 દુઃખડા કેને કહેવાશે સાહેલી મોરી.
 દેહીતો દાઝે છે મોરી, સ્વામી શું વિસારી મેલી,
 તમે છંચા મને તારીરે સાહેલી મોરી.
 પશુડા, ઊડાવી લીધા, પ્રભુએ અભય દાન દીધાં,
 ઉડાસી તો અમને કીધારે, સાહેલી મોરી.
 રાજુલ પ્રીત્યારે એકું, સુખ છે સ્વપ્ના બેવું

હવે પ્રભુ નેમ સેવું રે સાહેલી મોરી.
 વનમાં વૈરાગ્ય આણી, સેસાવન ગયા ચાલી
 સંજમ લોધો મન બાવીરે. સાહેલી મોરી.
 કરમનો કરીને નાશ, જઈ પહોંચ્યા શીવપુર વાસ,
 રત્નવિજય કહે શાખાશરે સાહેલી મોરી.

છઠ્ઠા આરાની સજાયા.

છઠ્ઠો આરો એવો આવશે જાણશે જિનવરદેવ
 પૃથ્વી પ્રલય થાશે વરણશે વિરવામેહ,
 રે જીવ ! જિન ધર્મ કિજીએ. ૧

તાવડે ડુંગર તરડસે વાએ ઉડી ઉડી જાય,
 ત્યાં પ્રભુ ગૌતમ પૂછીઓ પૃથ્વી બીજે કેમ આવ. ૨

વૈતાલચગિરીનામે શાશ્વતિ ગંગા સિંધુ નદી નામ,
 તેણે બેકે બહુ ભેખડ બોતેર બીલનીખાણુરે. ૩

સરવે મનિસ તિહાં રેડસે મનખા કેરીખાણુ,
 સૌણ વરસનું આઉખું મુંઢા હાથની કાયરે. ૪

છ વરસની સ્ત્રી ગર્ભ ધરે દુઃખી મહા દુઃખ થાય.
 રાતે સરવા નિકળે દિવસે બિલ માંહે જાયરે. ૫

સરવ લખી સરવ માછલો મરી સરી દુર્ભ મલિ જાય.

નવ નારિ હોશે બહુ દુરગંધિત સકાયરે. ૬
 પ્રભુ બાલની પરે વિનવું છઠે આરે જનમ નિવાર,
 કાંતિવિજય કવિરાયનો મેઘ ભણે સુખ માલ રેણવ,

ત્રિશલા માતાની સજ્જાય.

શીખ સુણો સખી માહરી બોલોને વચન રસાળ,
 તુમ કુખડીએરે ઉપજ્યા સૌભાગી સુકુમાળ,
 ત્રિશલા ગરભને સાચવે, ૧
 તીખું કડવું કસાયલું ખાટા ખારાની જાત,
 મધુરા રસ નવિ સેવિએ વપુ મલય પરિહાર ત્રિશલા. ૨
 અતિ ઉતું અતિ શિયલડુ નયણે કાજળ રેખ,
 અતિલોજન નવી કીજીયે તેલ ન ચોપડીયે રેખ. ત્રિશલા. ૩
 સ્નાન વિલેપણ તાહરું મન જાણી દુખમાંય,
 હળવે મધુરે પોલીયે, આસી સુખની વાડ. ત્રિશલા. ૪
 ગાડા વંહેલ વિડોળતા ધબધબ બંધન ચાલમ ચાલ,
 અતી શિંચળ જગ સેવના વિણસે પુત્રના કાજ; ત્રિશલા. ૫
 જેમ જેમ દોહલા ઉપજે તેમ તેમ દેએ બહુમાન.
 લોગ સંયોગ ને વારજો હોશે પુત્ર નિદાન,

ત્રિશલા ૬

એણી પરે ગર્ભને પાળતાં પુત્ર થયો શુભ ધ્યાન,
સંઘમાં જે જે રે સહુ કરે હીરવિજય ગુણ ગાય

ત્રિશલા ૭

—❀❀❀—

તેર કાઠીયાની સજઝાય.

- ચેતન તું તારું સંભાળકે ક્યાંથી આવીયો,
ક્યાંરે જવાનો વિચાર કે કેમ બેસી રહ્યો ૧
ઘર લાગ્યું છે તારું ઓલવતો કાં નથી.
- પછી થાશે વિનાશ કે ચોરના ભય થકી. ૨
તેર કાઠીયા નિત્ય તારું હરણુ કરે,
- ક્રોધ માન માયા લોભ કે જઈને એમ કહે; ૩
એનો માલ અનગળકે ચોકી વીના રહે,
- આપણે કરોને વિચાર કે જમ્યે એને ઘરે ૪
મોહરાયની ધાડ પડી એને ઘેર જઈ,
- જ્ઞાન દ્રવ્ય તેણે લીધું ત્રણે રત્ન સહી ૫
પછી થયો નિરધન કે દારિદ્ર રિપયો,
- જ્ઞાની ભાલે એમ વાણી એનો માલ બહુ ગયો. ૬
રયો કરે છે રોજગાર દેવાલુ કુંડીયું,
- અમોઘતિનું હુઃખ તેણે જહુ વેડીયું. ૭

સુક્ષ્મ ખાદર પજઝ અખૂં નિગોદમાં	
પૃથ્વી પાગી તેઉ વાઉકે વનસ્પતીમાં	૮
કાળ અનંતા અનંત કે ઉચો આવીયો	
શ્રાવક કુલ સહિત મનુષ્ય ભવ પામીયો	૯
દેવ ગુરૂ સંજોગ દ્રષ્ટાંત દશે ખલા.	
પૂર્વ વિનાતીને જોયકે દુઃખ નિરધન તણા	૧૦
હવે હું ક્ષણ એક ગાફલમા નવી રહું;	
અંદ્રપ્રભુ અવધાર કે સેવા નિત્ય કરું;	૧૧
ભારે કરી ભવસાગરે કર્મ કથા કહી;	
તુમે છો જ્ઞાની ભંડાર સકલ ગુણે સદી	૧૨

શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથનું

સ્તવન.

(રાગ—મહાવીર પ્રભુ ઘરે આવે.)

નિત્ય સમરૂ સાહેબ સયણા,
 નામ સુણતાં શીતલ વયણાં,
 ગુણ ગાતાં ઉલસે નયણાંરે
 શંખેશ્વર સાહિબ સાચો બીજનો આસરો કાચોરે
 શંખેશ્વર સાહિબ સાચો,
 દ્રવ્યથી દેવ દાનવ પૂજે

શુભ સંચિત મુથાગ લીને

અંરિહા પદ ચૈરીમલ ળાને

મુદ્રાપદમાં સત રાંજેરે

શંખેશ્વર૦ ૨

સમે વેગ તણ ઘરવાસો

પ્રભુ પાર્શ્વના ગણધર થાશે

તવ મુક્તિપુરીમાં જાશે

શુભ લોકમાં વેંચણાં ગવાશે

શંખેશ્વર૦ ૩

અને દામોદર જન વાણી

અસાડી શ્રાવક જાણી

જિન વંદી નીજ ઘર આવે

પ્રભુ પાર્શ્વની પ્રતિમા ભરાવેરે

શંખેશ્વર૦ ૪

તણ કાલને ધુપ કુવેજે ઉપજારી શ્રી જિન સેવે

પછી તેહ વૈમાનિક થાવે તે પ્રતિમા પણ તિહાં લાવેરે શં. ૫

ઘણાં કાળ પૂજી બહુ માને, વગી સૂરજ ચંદ્ર વિમાને;

નામ લોકનાં કંઈ નિવાર્યા, જ્યારે પાર્શ્વપ્રભુ પધાર્યા શં. ૬

એ દુશ્મન રહ્યો રણ ઘેરી, જીત્યા નવ જાયે વૈરી

જરાસંઘ જરા તવ મેલી, હરીબળ વિના સર્ધજા ફેરી શં. ૭

નેમીશ્વર ચોફી વિલાસી, અક્રમ કરે વનમાળી;

તુડી પદમાવતી બાળી, આપે પ્રતિમા અક્રમમાલી શં. ૮

પ્રભુપાર્શ્વની પ્રતિમા પૂજી, બલવંત જરા તણ મૂછ;

છંટકાવ નવણ જળ જોતી, બાઢવની જસ જાય જોતીરે. શંખેશ્વર ૬
 શંખ પૂરીને સૌને જગાવે, શંખેશ્વર ગામ વસાવે;
 મંદીરમાં પ્રભુ પધરાવે, શંખેશ્વર નામ ધરાવેરે. શંખેશ્વર. ૧૦
 રહેજે જિનરંજ હબુરે, સેવક મનવાંચિછત પૂરે;
 એ લેટણુ પ્રભુજીના કાળે, શેઠ મોતીભાઈના રાજેરે. શં. ૧૧
 નહાના માણેક ઠેરા નંદ, સંઘવી પ્રેમચંદ વીરચંદ,
 રાજનગરથી સંઘ ચલાવે, ગામે ગામના લોક મળીઆવેરે. શં. ૧૨
 અઢાર અઢોતેર વરશે, ફાગણુ વહી તેરસ દિવસે,
 જિન વંદીને આનંદ થાવે; શુભવીર વચન રસ ગાવેરે. શં. ૧૩

—*—

પાંશ્વસ્તુતિ.

ગયા ગંતાતીરે, અવધિખલથી નાગ જલતો,
 હીઠો હીધી શિક્ષા, તપસી જન તે ક્રોધ કરતો;
 નિયાણું બાંધીને મરી કમઠ થઈ કળ્પ કરતો,
 કરુણાવારિધે ! પ્રભુ ! નમું નમું વાર સતસૌ. ૧

—*—

પાર્શ્વનાથનું

સ્તવન.

ગંગા તટે તપોવનમાંરે ગની રચના ભારી:
 પંચ અગ્નિથી તપતોરે તાપસ બહુ અહંતારી. ગંગા. ૧

પાર્શ્વકુંવર આવી કહે સુણ તપસી એક વાત
 આવડી તપસ્યા કયા કરે જીવ બળે સાક્ષાત
 જાણ્યા વિના તપ ફળરે નથી કામ શુભકારી
 અજ્ઞાનીની તપસ્યારે દુરગતી અધિકારી. ગંગા. ૨

તવ તટકી તાપસ કહે સુણ તું રાજકુમાર
 અશ્વ ખેલાવી જઇ કરી શું જાણે તપસ્યા સાર
 તવ અગ્નિ બલતોરે કઠાબો પત્તગ ભારી
 નવકાર સુણાવીરે કીધો ઈન્દ્ર અવતારી, ગંગા. ૩

કમઠકાર જોગી ચ્યવી થયો તે મેઘકુમાર
 પાર્શ્વ પ્રભુની ઉપરે વરસાવે જલધાર
 પૂર્વ ભવ વૈરેરે કરે ઉપસર્ગ ભારી
 ઈદ્રાસન ચલીયોરે ગુવે અવધિ ધારી ગંગા. ૪

ધરણેન્દ્ર પદમાવતી આબ્યા તિહાં તતકાલ
 જીર્ણ પીઠ રચી કરી થાખ્યા ત્રિભુવનપાસ
 ફણી છત્રની છાયરે પ્રભુ મસ્તક ધારી

કપટ કર્મને જાણીરે દીયે શિક્ષા ભારી. ગંગા ૫
 ઓગણીસે એકાવને અહમદનગર સતવી સાલ
 બાહમિત્રની અર્જથી થાપ્યા ત્રીભુવનપાશ
 મેં જાણ્યો ભવિ ગાવેરે મુણે તમે નરનારી
 હલે હંસવિજયજીરે પામો તમે ભવપારી. ગંગા. ૬

ધતિ.

—❀❀❀—

દશ તીર્થકરોની સ્તુતિ.

—❀❀❀—

વસંતતિલકા.

—❀❀❀—

દીક્ષા ગ્રહિ પ્રથમ તીર્થ તમેજ સ્થાપ્યું,
 જે ભવ્યનું કઠણ દુઃખ અનંત કાપ્યું.
 એવા પ્રભુ પ્રણમીયે પ્રણયે તમેને
 મેવા પ્રભુ શિવતણા અર્પો અમોને

ભવ્યો રૂપી કમળને વિકસાવનારા
 ભાવો સમસ્ત જગના વળી બાણનારા,
 કર્મો થકી અજિતને નમીને ઉમંગે,
 રહેવા અહું અહુર્નિશ પ્રભુ આપ સંગે ૨

ભવ્યો તાગી સકળ ભીતિ નિવારનારી,
 વાણી વિભુ ! પિતૃષ્ઠના સરખી તમારી,
 તે દેશના સમયની હજી જે વિહારી,
 બુદ્ધિ કરો સરળ સંભવનાથ ! મારી. ૩

અલોનિધિ' વિધુ થકી' પ્રસરાય જેઠો,
 સ્યાદ્રાદિ વિસ્તૃત કર્યો જગમાંહી તેવો.
 તે પ્રેમથી પ્રણુમીયે અભિનંદનસ્વામી,
 મુક્તિ મહંત સુખ દાયક આજ પામી. ૪

સંધ્યા સમે રવિ જતાં શશી બહાર આવે,
 બંને તણા કિરણ જશું નભને દીપાવે,
 દેવો તણા નમનથી થઈ તેવી કાંતિ,
 તે શ્રી પ્રભુ સુમતિના ચરણેજ શાંતિ ૫
 મોહાદિ વૈરિ હણવા વધુ લાલ કીધું,

તેને હણી ક્ષણિકમાં શિવ સુખ લીધું,
તે પતિના ચરણમાં મધુઓ બનીને
રહેવું ગમે અહુર્નિશે અમને રમીને ૬

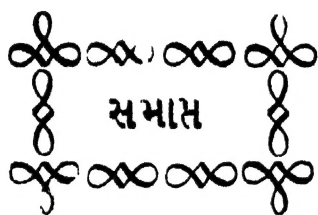
સંધ્યા રૂપી ગગન મંડળ માંહિ વ્યાપી,
ને સૂર્યની જયમ રહી સદુ વાત કાળે,
જેના પ્રતાપ બળથી મધવા નમે છે,
તે શ્રીમુખાર્ધ ચરણે અમને ગમે છે ૭

પ્રીતો પડે રવિ થતા જગ ચંદ્ર તે ક્યાં
જે શુકલધ્યાન સરખું પ્રભુ મુખ તે ક્યાં.
જે દેવતા મનુજતા મનને હરે છે.

તે નાથ ચંદ્ર ચરણે ચિતડું ઠરે છે ૮

હસ્તે રહી અમલ નીર જલ્યાય જેવું
ધ્યાને કરી નિરખતાં જગ સર્ગ તેવું
આનો પ્રતાપ મહીમાં નવિ ચિંતવાએ,
તે શ્રીમુવિધિ ચરણે મન શાંત થાએ. ૯

વર્ષાવીને નવીન મેઘ તણીજ ધારા
પ્રાણી તણે પૂરણ હર્ષ વધારનારા,
સ્વાદ્રાદ અમૃત જરા અમ ઉર નાંખે.
તે ચર્ણમાં શરણ શીતલનાથ । રાખે ૧૦

જાહેર ખબર.

અમારે ત્યાં દેશી તથા વિલાચતી ઉતની બાધ તથા
ચન્ડાની ધોયેલ તથા વિન. ધોયેલી દેશીઓ જેવી બેઠકો
નેવી ફાકાચત લાવે મળશે.

છપાય છે ! છપાય છે ! છપાય છે !

શ્રી કર્મ પ્રકૃતિ વિચાર.

જ્ઞાનાવરણીયાદિ આદે કર્મની મૃત્યુતર પ્રકૃતિનો ખવ
તથા નિર્જરણા કેટલા પ્રકારે થાય છે તેનું સવિસ્તૃત્વજ્ઞન
જઘન્યોત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ઉદાહરણો વિગેરેનું સારી રીતે વિવેચન
કરવામાં આવેલ છે માટે જલદી આડક તરીકે નામ નોધતા
કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૫-૦

લખા:—

શિવલાલ ઝવેરચંદ સંવડી.

૮/૦. દેશી મણિલાલ તલકશી.

બેરડી ખજાન-વીરમગામ

